

โปกไปโย๊กหมาห้องไท่แตรก

(จวง) แตรยู ยูตีมีเร้ง มีอนีสอยหยังผีนางฮุ้นใหญ่ เลื่องเหล่าห้องไท่แตรกโร้ กะไท่แตรกโร้ นี
พีนเตอหมาแคเหนือ มีอนีสื่อญอบุมมี สื่อญอทัย เหมญอจันท์ทอง ต่าพีนฮุ้นเหล่าเฮ้อโร้เหาย กะโร้พีน
เตอหมาแคเหนือ

ญอไมโร้ นีพีนเตอหมาแคเหนือ สอยโบริอได้กะไท่โร้ นีหมาแคเหนือ

(ปุ้กัย) หมาแคเผียช่อฮุ้นแหล่นอยเฮ้ย มั้นมีไท่แตรกได้ยูเพียฮุ้น แต่เร้งจิววันน้อยกะไท่แตรก
โร้ นีส่าม นัมช่อฮุ้นบ้านถ้ำแสด กะพีนท่าแจกค้อมือ นีส่ามฮุ้นแลวเหล่าโปกยู เหล่าได้บ้านอาจสามารถ แลว
ตอหมาถึงหรัยหมาฮุ้นบ้านค้อนส้มมือ ตอหมากะมันนัมทุมโบริอฮุ้นพ็อกินหลังหรัยหมานบ้านบะหว้า
แตรก จัมมีป่าหว้าหลาย แลวกิ่งฮุ้นค้อมส้มบุ้นลิตังสือบะหว้า แลวกิ่งมีจัมแรดได้บ้านแตรก

(ปุ้กัญมี) แตกอนเนนแตรกฮุ้นกับประเทศเวียดนาม ฮุ้นกับเพียงเว้ ยูหรือญวนกลาง แลวหรัย
หมาฮุ้นเพียงหรือ (หรือแจ้ง) ประเทศลาว เพียงหรือญวนหรือถ้องไห้หริน ยูหน่นประเทศลาวค้อมือ นี
แลวหรัยหมฮุ้นถ้างเตอ หมาฮุ้นถ้างแจก จัมสะโหม้แตกอนแตรกกะถ้างแสด ค้อมือนีจิหรือถ้างแจก ยูหน่น
ประเทศลาวเพียฮุ้น บิาคนีหลังหรัยหมาแคเพียฮุ้นฮุ้นนัมช่อฮุ้นบ้านอาจสามารถ อ.เมืองนครพนม ยู
บ้านอาจสามารถได้ญื่อแสดแลว ลิชฮุ้นกิ้นหรัยเทวเยอเกกเกิดโหล็กฝัก (หรือหรือหาลาเมือง) แลวกิ่ง
ฮุ้นกิ้นหรัยมาฮุ้นค้อนส้มมือ ถ้างแฮนกึ่งฮุ้นบ้านอาจสามารถไป บิาคนีหมาฮุ้นค้อนส้มมือแลว
กึ่งกะค้อนส้มมือนัมทุมโบริอฮุ้นโบริอฮุ้นแลวกิ่งฮุ้นกิ้นหรัยหมาฮุ้นบ้านบะหว้าแตรก สอยกึ่งญอญื่อพื่อหม
วันน้อยลรู้นี (เจียนยูเพียฮุ้น ฮุ้นพินท? น้อยป็นใหญ่)

(จวง) แลวเอ้ววฮุ้นโร้หรัยหมาฮุ้นมะพีเค้หมั้นเตอ ไ้โร้หลังได้หมาถ้างมะพี

(ปุ้กัญมี) ไ้วฮุ้นหมาฮุ้นสอยกึ่งพื่อรอยู กะว้าวฮุ้นหมั้นสุรินทร์ ทรกุลชัยปัญหา แลวกิ้น
แฮ้งหนึ่งโหล็กฮุ้นฮุ้นจูนี พินทวดห้องฮอยนิแหล่นพีนพื่อสาย หมาแคโม่ะวันน้อยกะมีร็อกทรวีร่านหนึ่งได้

(ปุ้กัย) หมั้นฮุ้นหัก มั้นมี 3 – 4 พูโหลบ้านฮุ้นได้หลังทั้งหมั้นสุรินทร์ มั้นหักโบริอ

(ปุ้กัญมี) สอยกึ่งโบริอถ้างค้อนหกรอกกะต่าไสพื่อห้องพื่อญอบุนเงินพีนพูโหลบ้านฮุ้นกอนหลังตอ
หมาฮุ้นถ้างฮุ้นหลังทั้ง จุนหมั้นสุรินทร์ ตอหมาหลังทั้งพูโหลเทพ

(จวง) ต่าไสนี้วพีนพื่อญอทวดฮอยห่า

(ปู่บุญมี) เอ้อต้าไสพื้นทวดเจ้า

(จวง) แลวหมาแต่โมะมีจ๊กท้าวบ้าน

(ปู่บุญมี) หมาหรือท้าวบ้านมันหักญ่อโบได้แอ้งห่าน่าจเหมวโง้งหมื่นสุรินทร์

(ยายจันทร์ทอง) มีฝ่อญ่อคำบุ แลวกิ่งป้อญ่อเทพเค้เช่น

(ปู่ทัย) ฝ่อคำบุนี้พื้นนัมหลังแลวจอฝ่อญ่อเทพนี้

(จวง) โฮ้ยแต่โมะหมาจ็อกท้าวบ้าน บาดแลวกิ่งแตรไทรหมาเถื่ออึดเถื่ออ้อย จันทังค้อมือนี้
สะซื่อนี้เหรักกะไ้ไ้แตรไ้โร้หมายุบ้านบะหว้าแตรไ้พื้นไ้บ้านบะหว้าแตรไ้ แลวสะซื่อนี้ไ้ไ้โร้มีจ๊กท้าวบ้าน

(ปู่บุญมี) แหน่นละเขียนบ้านจิทั่งสามรอย ลังกุรบ้านแลว หักไปยูกุงเทบกุงไ้กึ่งมี

ประวัติความเป็นมาของชาวไทแสก

(จวง) สวัสดิ์ค่ะ วันนี้ฉันจะพาทุกคนมาฟังเรื่องเล่าความเป็นมาของไทแสกว่าเป็นใครมาจากไหน วันนี้ปู่บุญมี ปู่ทัย คุณยายจันทร์มองจะเป็นคนเล่าให้พวกเราฟังว่า เราเป็นใครมาจากไหน

ปู่ พวกเรานี้เป็นใครมาจากไหน ฉันยังไม่รู้เลยนะว่าต้นตระกูลเรามาจากไหน

(ปู่ทัย) พวกเราก็ข้ามน้ำโขงมาจากฝั่งโน้นแหละ ฝั่งโน้นจะมีไทแสก ในอดีตบอกว่าไทแสกข้ามแม่น้ำโขงที่บ้านท่าแสก แต่ปัจจุบันเป็นท่าแขก พอข้ามมาแล้วก็เลือกบ้านอาจสามารถเป็นที่ตั้งรกราก แล้วต่อมาก็ย้ายมาอยู่ที่บ้านคอนสมอ อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม ต่อมาที่บ้านคอนสมอเกิดน้ำท่วม เกิดความอดอยากจึงย้ายมาที่บ้านชะหว่า ต.ท่าเรือ อ.นาหว้า จ.นครพนมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแหล่งที่มีดินหว่าเยอะ เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ เลยเป็นที่มาของบ้านชะหว่า และยังมีหนองน้ำที่เรียกว่าหนองชำแรด ซึ่งมีมานานแล้ว

(จวง) คราวนี้ให้ปู่บุญมีเล่าให้ฟังว่า ไทแสกเราเป็นใครมาจากไหน

(ปู่บุญมี) ในอดีตไทแสกเป็นชนเผ่าที่ขึ้นอยู่กับประเทศเวียดนาม ขึ้นกับเมืองเว้ อยู่ในญวนกลาง แล้วย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่เมืองร่อง หรือเมืองร่องแจ้งของประเทศลาวในปัจจุบัน เมื่อเรื่องนี้ใกล้กับทุ่งไหหินในประเทศลาวปัจจุบัน จากนั้นก็ย้ายมาอยู่เมืองท่าแขก ซึ่งในอดีตเรียกท่าแสก แต่ปัจจุบันเรียกท่าแขกในประเทศลาว จากนั้นก็ย้ายจากฝั่งลาวข้ามแม่น้ำโขงมาขึ้นฝั่งในประเทศไทยที่บ้านอาจสามารถ อ.เมือง จ.นครพนม อยู่ในหมู่บ้านอาจสามารถได้พอประมาณก็เกิดมีโรคภัยขึ้นในหมู่บ้าน เรียกว่าโรคห่า ทำให้ผู้คนล้มตายอย่างมากมาย ไทแสกอีกจำนวนหนึ่งก็ย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่บ้านคอนสมอ อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม ต่อมาที่หมู่บ้านคอนสมอ ก็มีน้ำท่วมบ่อย ๆ ก่อให้เกิดความอดอยาก ไทแสกอีกกลุ่มหนึ่งก็ย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่บ้านชะหว่า ต.ท่าเรือ อ.นาหว้า จ.นครพนม ในปัจจุบันปู่ย่าก็เล่าให้ฟังมาอย่างนี้ (เรื่องเล่าในอดีตที่ฝั่งโน้น อ.ธีรพันธ์ เล่าให้ฟัง)

(จวง) แล้วบุคคลที่เป็นผู้นำในการอพยพหรือย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่บ้านชะหว่านี้ท่านเป็นใคร

(ปู่บุญมี) บุคคลที่เป็นผู้นำในการย้ายถิ่นฐานในครั้งแรกคือ ท่านขุนหมื่นสุรินทร์ ท่านคือต้นตระกูลชัยปัญหา ของสาวแสก และอีกคนชื่อปู่จูลณี ซึ่งท่านเป็นคุณทวดของผมเอง เป็นผู้ชาย เท่าที่ฟังมาปู่ย่าเล่าว่า ย้ายมาครั้งแรกมี 6 ครัวเรือน

(ปู่ท๋ย) ก็ใช่ แต่ว่าชาวไทแสกมีผู้ใหญ่บ้านมาถึง 3 – 4 คน แล้วจึงมาถึงรุ่นขุนหมื่นสุรินทร์ แต่ก็จะไม่ได้ว่าใครเป็นคนที่ทำไหร่

(ปู่บุญมี) ฉันก็จำลำดับไม่ได้ แต่ก็รู้ว่าคุณทวดได้เป็นพ่อของปู่บุญจัน ได้เป็นผู้ใหญ่คนแรกและต่อมาอีกสองคนจำไม่ได้ คนที่ 4 คือ ขุนหมื่นสุรินทร์ คนต่อมาคือปู่คำบุ ปู่เทพ

(จวง) แสดงว่าคุณทวดไสเป็นคุณทวดของดิฉันใช่ไหม

(ปู่บุญมี) ใช่ คุณทวดไสเป็นคุณทวดของเธอ

(จวง) ชาวไทแสกอพยพมาครั้งแรกมี 6 ครัวเรือน ต่อมาหลาย ๆ ครัวเรือนก็ทยอยมาเรื่อย ๆ จนเป็นชุมชนที่มั่นคงในปัจจุบัน ปัจจุบันชาวไทแสกแบ่งการปกครองออกเป็น 2 หมู่ มีหมู่ 5 และ หมู่ 7 มีผู้ใหญ่บ้าน 2 คน หมู่ 5 ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายโยชิน เอกจักรแก้ว หมู่ 7 ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นางจำเนียร ศรีมงคล